

ಅಲ್ಲಾಂದು ಸುತ್ತು ತಿರುಗಳೇ ಯಂತ್ರ ರಭಸದಿಂದ ತಿರುಗುತ್ತತ್ವ. ದಟ್ಟ ಜನಸಂದರ್ಭಯಿಂದ ಅದು ಹಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು. ಸ್ತೀ, ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂದಿಯ ಕೇಕೆ, ನಗುವಿನಾಳ್ಬಿರಬ್ತಿಗೆ ಗರಗರ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದರೂದನೆ ತಾನೂ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದಂತೆನಿಸಿ ಅದು ಅದನ್ನು ಮನಣಿಸು ನೋಡಿತು. ಅದರ ವದನದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಡರಿದ ಮುಗ್ಗಳ್ಳಗೆ ಹೊರಸೂಸಿ ತಿರುಗಣೆಯ ಚಲನೆಯಂದಿಗೆ ಅದರ ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ತರಂಗಗಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಮಟಗಳು ಬೆರಗಿಸಿಂದ ಅರ್ಥ ತೆರೆದಿದ್ದು, ಅದರ ಸುತ್ತು ತಾನೇ ಗರಗರ ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಮನಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿತು. ಆ ವರ್ತುಲ ಚಕ್ರ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ

ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ಮಂದಗತಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಪ್ರಸಕ್ತ, ಪರವಶತಯಿಂದ, ಮಗು, ಬಾಯೋಳಗೆ ಬೆರಳನಿಷ್ಪತ್ತೆಯಂದು ‘ಓ! ಸದ್ಯ ನಿಲ್ಲಲೀ’ ಎಂದು ಅಶಿಸಿತು. ಈ ಸಲ, ಅದರ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಾರದ ಅಂತಹನ್ನು ತೀರಿಯ ಚಲನಾ ಸಂಪರ್ವದನೆಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರೋಫಕರು ಸತತ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚುವ ಮುನ್ನ ಅದು ಈಗ ಹೊಂಡು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ‘ನಾನು ತಿರುಗಣೆ ಮೇಲೊಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕುವೆ ಅಪ್ಪಾ.... ಅಮ್ಮಾ....’ ಎಂದು ಗೋಗರಿಸಿತು.

ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ, ಅಮ್ಮಾ ಅಪ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಲು ತಿರುಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಳಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ನೋಡಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಹಿಂದೆ ನೋಡಿತು ಸುಲೀವೆ ಇಲ್ಲ!

ಅದರ ಒಣಿಗದ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಭಾರಿ ಅಳು ಒತ್ತೆರಿಸಿ ಬಂದಿತು, ಭೀತಿಗೊಳಗಾದ ಅದು ದುಃಖ ಉಪ್ಪುಳ್ಳಿಸಿ ಬಂದು ಬೀಕ್ಕುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ‘ಅಮ್ಮಾ.... ಅಪ್ಪಾ....’ ಎಂದು ಕಂಗುತ್ತಾ ಒಡಿತು ಒಂದೇ ಸಲ್ಪಕ, ಅದರ ನಯನಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿರ ಕೋಡಿ ಧಾರ್ಥಾರ್ಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು, ಭೀತಿಯಿಂದ ಅದರ ವದನ ಕಂಪೇರಿ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಬರಿಗೊಂದ ಅದು ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಒಡಿತು. ಬಳಿಕ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ, ಹಿಂಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೂ, ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ದದಬದನೆ ಒಡಿತು. ಕಹ್ಯಾಧಿಕ್ಯಾಗಿ ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿದೆ.

‘ಅಮ್ಮಾ ಅಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಕಂಗುತ್ತಾ ಗೋಳೇರಿ ಎಂದು ರೋಡಿಸಿತು. ಕಣಾಳೀ ಒದ್ದೆಯಾದವು, ಕಣಾಭೇದಕವಾಗಿ ಕಿರುಚಿತು. ಒಂದೇ ಸಮನೆ, ಉಸಿರಿಕಟ್ಟಿತು, ಗದ್ದಿತವಾದ ಅದರ ಗಂಟಲು ಈಗ ಅದರದೇ ಉಗ್ಗಳು ನುಂಗಿ ಆದ್ವರಾಯಿತು. ಅದರ ಹಳದಿ ಮುಂಡಾಸು ಬಿಂಜಿತು, ಬೆವೆತ ಅದರ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಅದು ಧರಿಸಿದ ದಿರಿಸು ನೆಂದು ಮತ್ತಾಗಾದವಲ್ಲದೆ ಅದರ ದೇಹದ ಬೆವರಿನೊಂದಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ ದೂಳ ಮತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವು ಮಾಸಿದವು ಕೂಡ. ಅದರ ಹಗುರ ದೇಹಾಕ್ಷಿ ಸೀಸದ ಮೊತ್ತದಂತೆ ಭಾರವಾಯಿತು ಈಗ.

ಬಿರಿ ಕೋಧಾವೇಶದ ಪರಿಣಾಮ ತಲು ಹೊತ್ತು ಅಶ್ವಿಂದಿತ್ತ ಇತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಗಡಬಿಡಿಸಿ ಒಡಿತು, ಬಳಿಕ ಸೋತು ತಟಸ್ಸಗೊಂದ ಮೇಲೆ, ಅಳು ಕೇಲಿಸದಂತಾಗಿ ಬೀಕ್ಕುತ್ತ ಗದ್ದಿತವಾಯಿತು. ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮಣ್ಣ ಕಣ್ಣಗೆ ಸ್ತೀ, ಪುರುಷರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಿಗಾ ಇಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿತು, ಹೊಳೆವ ಹಳದಿ ದಿರಿಸಿನ ಸಮೂಹದತ್ತ, ಅದರೆ ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮಾನ, ಚಹರೆ ಹೋಲುವವರು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಡಿ ದಂಪತಿ ಕೇವಲ ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ನಗೆಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದರು. ಪ್ರನಃ ತಡಬಿಡಿಸಿ ಒಡಿತು, ಈ ಸಾರಿ ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ